

Høgur barometurstandur

Barometrið fór í topp í Vatnsoyrum, tá spurnakappingin var liðug friggjadagin, og greitt var, at Føroya Gluggi eftir harðan dyst hevði vunnið

FIRMAKAPPING

Edvard Joensen

Vatnsoyrum: Føroya Gluggi vann firmakappingina í Barometrinum, og kann tiskil hetta, til næsta kapping er endað, kalla seg Føroya gløggasta fyrítøka.

– Vit eru ikki bara tað, segði talsmaðurin hjá Glugganum, tá úrslitið var greitt. Vit eru eisini Føroya Gluggasta fyrítøka. Spenningurin var nógvur beint undan, at finaluumfarið byrjaði. Fólk høvdu fyrireikað seg væl á Vatnsøya Snikkaravirki, hagar manningin á føroya Glugga, ið annars heldur til í Miðvági, var flutt hendan dagin. Skyldskapur er millum fyrítøkurnar báðar, so tað varð hildið rimiligt, at finalan varð avgreidd á høvuðsstøðini.

Drigið varð fram tilfar av øllum møguligum slagi, sum væntast kundi at koma fyri í slíkari kapping. Fólk sótu við teldurnar og høvdu ymsu leitiskipanirnar opnar, eins og onnur sótu við telefonir. Bæði fastar og fartelefónir og høvdu samband við onkran, sum kanska visti okkurt at siga frá. Umframt alla ta paratvitan, fólk hava.

Tað byrjaði væl, og fólk vistu svarini upp á fleiri av spurningunum. Lagið batnaði, tá mótsøðuliðið norðuri í Klaksvík misti eitt stig, tí teir ikki svaraðu.

Men tað lækkaði nakað væl aftur, tá Gluggaliðið

Spenningurin var óforur, meðan kappingin var fyri. Tað ráddi um at halda tunguna mitt í munnum

eisini svaraði einum spurningi skeivt, tí ov seint gekk at finna rætta svarið, sum tey kortini funnu beint eftir, at tíðin var farin. Men tá gjordist einki.

So komu eykaspurningarnir. Tí tveir gjordust tveir. Fyri fyrstu ferð nakrantið. Sum ein rættilig finala skal vera, gjordist hetta minst líka spennandi, sum minniliga hondbóltsfinalan í

kvinnukappingini í Athen.

– *Hvussu nógv er áseyðatalið í Litlu Dímun?*

Hetta fekk, eins og í sanginum um medistaran í karry, heilaslurnar upp á hægsta skala.

Onkur mintist, at gamla skipanin, sum millum annað Mikkjal á Ryggi veit at siga frá, var fimmhundrað.

Men tað var gamli seyðurin, og hann var nógv

smærri, enn seyðurin er í dag. So vit býta í helvt, varð hildið. Tíðin gekk skjótt, og fólk leitaðu ymsastaðni, men svarast skuldi, so sagt varð 250. Og so góðum líkt, fann ein skrivstovukvinna á internetinum, beint eftir, at tíðin var farin, eina týska heima-síðu, sum visti at siga, at skipanin var 270.

Men her gjordist ikki annað enn at bíða eftir klaksvíkingum og vóna, at teir ikki fóru at siga 270. Men teir høvdu ivaleyst eisini nýtt sama roknistykki sum vágafólkini, tí haðani varð svarið eisini 250. Útvarpsmennirir hvødu lætta uppgávu, tí bæði liðini vóru samd, og hvørki var rætt.

Men sambært Útvarpinum er skipanin í ár 242 áseyðir, sum tó ikki sam-

svarar við bókina hjá Kára Thorsteinsson um hagar og mörk í Føroyum. Har stendur nevniliga eisini 270.

Men her mátti annar eykaspurnignur til, og nú skuldi svarast uppá, hvusur ofta eitt ávist lag var nummar eitt á amerikanska hitlistanum í 1985.

Her kom miskisiljing í, tí fólk høvdu yvirhoyrt hatta har við nummar eitt, so svarað varð 35 ferðir.

Og tað ásannaðu fólk skjótt, var heilt við síðuna av, so har reykt hasin sigurin.

Men tað vísti seg, at klaksvíkingar vóru minst líka ørkymlaðir, ella helst meira, tí teir søgdu 42.

– Rættað svarið er tríggiar ferðir, segði útvarpsmaðurin.

Og so kann nokk vera, at tað varð rópt í Vatnsoyrum. Júst sum tað sómir seg finaluvinnarun lupu fólk úr stólunum. Róp og klapp, og eingin helt seg aftur.

Útvarpsmaðurin, sum komin var at halda skil og og møguliga handa vinningar, helt seg beinanveg fram at og fekk orð á talsmannin, so vinningarnir kundu handast rætta viðkomandi.

Skjótt skuldi berast at, tí reportarin skuldi skunda sær aftur til Havnar at uppliva makkarann live í G-strongi á rundkoyringini.

Men ymiskt bendi á, at tað ikki eydnaðist.

Jens Tummas, útvarpsmaður, hevur júst handað John, talsmanni, steypið

Mynd: Edvard Joensen

Bakur og Stelkur ikki at kenna aftur

Nú skipini hava fingið nýggjar slengri-kjolar, eru tey vorðin nógv betri í sjónum. – Teir mest pessimistisku siga, at skipini eru broytt, meðan teir mest optimistisku siga, at tey eru ikki at kenna aftur, sigur reiðarin, Ragnar Olsen

Ragnar Olsen, reiðari

SKIP

Vilmund Jacobsen
vilmund@sosialurin.fo

Næstsiðsta sunnudag komu trolararnir, Bakur og Stelkur, aftur úr Vigo í Spaniu, har teir hava verið til garantiefirlit.

Samstundis, sum skipini hava verið til eftirlit, eru ymiskar broytingar gjørdar umborð. Harafrtat eru tey eisini pussaði upp, soleiðis

at tey nú aftur síggja út sum nýbygningar.

Líka síðan Bakur og Stelkur komu til landið, hevur verið havt á munni, at tey rullaðu alt ov illa.

Skipasmiðjan, sum byggi skipini, avgjordi at leggja stabiliseringstangarnar niðarlaga í skipið. Hetta helt

reiðarið lítið um, men skipasmiðjan royndi at sannføra eigararnar um, at hetta var í lagi. Skjótt vísti tað seg tó, at loysnin var vánalig – fyri ikki at siga ónýtilig. Skipini rullaðu óvanliga illa og vóru strævin at vera umborð á hjá manningini, serliga í tí ringu tíðini av árinum.

Betri skip

Tá ið spanska skipasmiðjan seinni var í Føroyum og gjordi sínar kanningar, ásannaðu teir, at skipini rullaðu alt ov illa.

Nú Bakur og Stelkur hava verið til garantiefirlit, hevur spanska skipasmiðjan sett nýggjar slengri-kjolar á skipini. Hesum hevur skipasmiðjan sjálv borið kostnaðin av. Samstundis eru lensiportirni broytt, soleiðis at sjógvur ikki kemur inn ígjøgnum tey.

Ragnar Olsen sigur, at manningin umborð á Baki og Stelki sum heild letur væl at broytingini, nú skipini hava fingið nýggjar slengri-kjolar og nýggi lensiportur

Mynd: Vilmund Jacobsen

Tungur rakstur

Spurdur, um hann væntar, at skipini fara at fiska betur, nú tey verða arbeiðsligari hjá manningini, sigur reiðarin:

– Nei, tað vænti eg ikki, tí tey hava fiskað so væl, at sjálvur fiskiskapurin kann neyvan gerast nógv betri, sigur Ragnar, sum annars fegnast um, at tað nú verður liviligari hjá manningunum umborð á Baki og Stelki.

Hann sigur, at hóast tað ikki restar nógv í, at rakstururin hjá skipunum hongur saman, væntar hann kortini, at tey eisini fara at hava eitt ávist hall í ár.

– Tað er sum heild tungt at fáa raksturinn hjá par-trolarunum at hanga saman við verandi prísnum, og nú skipini hava mist 40 fiski-dagar í ár, skal seinasti ársfjórðingur roynast rættiliga væl, um raksturinn ikki skal geva eitt lítið hall, tá ið árið er úti, sigur Ragnar Olsen, reiðari.

Roktúr eftir garantiefirlit

Bakur og Stelkur hava fiskað rættiliga væl, síðan teir komu til landið. Á Beta í Saltangará vænta teir, at onnur skip eisini koma inn at landa í vikuni

Mynd: Vilmund Jacobsen

Trolararnir, Bakur og Stelkur, sum hava verið úr vinnu í tilsamans 40 dagar vegna garantiefirlit og aðrar broytingar, gjørdur ein roktúr, tá ið teir fóru til fiskiskap aftur. Teir royndu í 5-6 dagar og komu aftur við fullum skipum

FISKIVINNA

Vilmund Jacobsen
vilmund@sosialurin.fo

Eftir at hava verið úr vinnu í 40 dagar vegna garantiefirlit og ymiskar broytingar, fóru Bakur og Stelkur nýggjan túr aftur týsnáttina í seinastu viku.

Teir royndu einar 5-6 dagar og lógu í gjáramorgunin landingarklárir í Saltangará við um-leið 300.000-340.000 pundum av upsá.

Ragnar Olsen, reiðari, sigur, at skipini, sum høvdu roynt eystanfyrir,

vóru full undir lúkurnar.

Hann sigur, at upsín er frægari til stóddar nú, enn hann hevur verið leingi, og hann vónar, at hetta í longdini fer at spyrjast aftur í betri uppsaprisi.

– Tað gongur í hvussu er rætta vegin við støddini á upsanum, áðanar reiðarin.

Ragnar Olsen sigur, at enn er ov tíðliga at siga, hvørji onnur skip koma at landa á Beta hesa vikuna, men hann væntar, at Smaragd og Safir koma aftur av túri, áðrenn vikan er úti.

– Vit hava eisini onnur skip, sum javnan leggja veiðina upp her hjá okkum, sigur hann.

Skipari á Baki er Ólavur Samuelsen, og Kjartan Egholm er skipari á Stelki.

So er endaliga úrslitið greitt

Mynd: Edvard Joensen

Plantuføði til alifisk

Ein fjórðingur av tí fiski, vit eta, kemur frá aling kring um í heiminum. Tí kundi onkur hildið, at veksandi alingin lættir um trýstið á vanligu fiskastovnarnar.

Men so er ikki. Fyri at ala eitt kilo av laksi ella sílum, brúka vit trý kilo av føðurfiski, t.v.s. fiski, sum verður veiddur

til føður fyrri, at vit kunnu føðra fiskin í aliringunum.

Úti í heimi eru tankar frammi um, at alifiskur í framtíðini skal føðrast við ymiskari plantuføði, soleiðis at eitt nú aldur laksur og sil gerast vegetatar ella plantuetatar.

–V-

Fyri at ala eitt kilo av laksi ella sílum, brúka vit trý kilo av føðurfiski, eitt nú svartkjafni, lodnu ella síld

Mynd: Vilmund Jacobsen